

ትንቢተ ስንባቆም

1 ነቢዩ ስንባቆም የተቀበለው ንግር፤
የስንባቆም ማጉረምረም
² እግዚአብሔር ሆይ፤ ለርዳታ እየተጣራሁ፤
 አንተ የማትሰማው እስከ መቼ ነው?
 “ግፍ በዛ” ብዬ እየጮኸሁ፤
 አንተ የማታድነው እስከ መቼ ነው?
³ ስለ ምን በደልን እንዳይ አደረግኸኝ?
 እንዴትስ ግፍ ሲፈጸም ትታገሣለህ?
 ጥፋትና ግፍ በፊቴ አለ፤
 ጠብና ግጭት በዝቶአል።
⁴ ስለዚህ ሕግ ላልቶአል፤
 ፍትሕ ደል አይነሣም፤
 ፍትሕ ይጣመም ዘንድ፤
 ክፉዎች ጻድቃንን ይከባሉ።
የእግዚአብሔር መልስ
⁵ “በነገራችሁም እንኳ፤
 የማታምኑትን እናንተን፤
 በዘመናችሁ አንድ ነገር ስለማደርግ፤
 እነሆ፤ ሕዝቡን እዩ፤ ተመልከቱም፤
 እጅግም ተደነቁ።
⁶ የራሳቸው ያልሆኑትን መኖሪያ ስፍራዎች
 ለመያዝ፤
 ምድርን ሁሉ የሚወሩትን፤
 ጨካኝና ፈጣን የሆኑትን፤
 ባቢሎናውያንን፤ አስነሣለሁ።
⁷ እነርሱም የሚያስፈሩና የሚያስደነግጡ
 ናቸው፤
 ፍርዳቸውና ክብራቸው፤
 ከራሳቸው ይወጣል።
⁸ ፈረሶቻቸው ከነብር ይልቅ ፈጣኖች፤
 ከማታም ተኩላ ይልቅ ጨካኞች ናቸው።
 ፈረሰኞቻቸው በፍጥነት ይጋልባሉ፤
 ከሩቅ ስፍራም ይመጣሉ።
 ነጥቆ ለመብላት እንደሚችሉ አሞራ
 ይበራሉ።
⁹ ሁሉም ለመፅኑ ታጥቀው ይመጣሉ።
 ሰራዊታቸው እንደ ምድር በዳ ነፋስ
 ወደ ፊት ይገመገማል፤
 ምርኮኞችንም እንደ አሸዋ ይሰበስባል።
¹⁰ ነገሥታትን ይንቃል፤
 በገዢዎች ላይ ያፈላል፤
 በምሽግ ሁሉ ላይ ይሥቃል፤
 የዐፈር ቀሩል ሠርቶም ይይዘዋል።
¹¹ ከዚያም በኋላ እንደ ነፋስ ዐልፎ
 ይሄዳል፤
 ጉልበታቸውን አምላካቸው ያደረጉ
 በደለኞች ናቸው።

1:1 ናሆ1:1
 1:2 መ16:3
 13:12:22:12
 ኤር14:9ዘ11:12
 1:3 ቀ13
 ኢ49:23
 መ155:9
 ኤር20:8
 1:4 ኢዮ19:7
 መ119:126
 ኢ41:23:5:20
 29:21:ሕ19:9
 1:5 ኢ429:9
 ሐሥ13:41
 1:6 ዘ428:49
 2ነ724:2:ኤር13:20
 :21:7:ራእ20:9
 1:7 ኢ418:7
 ኤር39:59
 1:8 ዘ649:27
 ኤር4:13
 1:9 ልን2:5
 1:10 2ዘ536:6
 ኤር33:4
 1:11 ኤር4:1112
 ጳጳ:30
 1:12 ዘ621:33
 49:24:ዘ33:22
 መ118:17
 ኢ410:6:31:1
 :37:23
 1:13 ቀ3
 ኢዮ21:7
 መ118:26:25:33
 ሰቆ3:34:36
 1:15 ኢዮ18:8
 ኢ419:8:ኤር5:26
 16:16
 1:16 ኤር44:8
 1:17 ኢ414:6
 19:8
 2:1 መ15:3:48:13
 :85:8:ኢ421:8
 ሕዝ3:17
 2:2 ኢ430:8
 ኤር36:2:ሕ124:2
 ሮሚ4:24:ራእ19
 2:3 መ127:14
 ሕዝ12:25
 ጳጳ8:17:11:27

የስንባቆም ዳግመኛ ማጉረምረም
¹² እግዚአብሔር ሆይ፤ ከዘላለም ጀምሮ ያለህ
 አይደለህምን?
 የእኔ ስምዛክ፤ የእኔ ቅዱስ እኛ አንሞትም፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዲፈርዱ ሾመሃቸዋል፤
 ዐለት ሆይ፤ ይቀጡ ዘንድ ሥልጣን
 ሰጠሃቸው።
¹³ ዐይኖችህ ክፉውን እንዳያዩ እጅግ ንጹሐን
 ናቸው፤
 አንተ በደልን መታገሥ አትችልም፤
 ታዲያ፤ አታላዮችን ለምን ትታገሣለህ?
 ክፉው ከራሱ ይልቅ ጻድቅ የሆነውን
 ሲውጠውስ፤
 ለምን ዝም ትላለህ?
¹⁴ አንተ ሰዎችን በባሕር ውስጥ እንዳለ ሞገ፤
 ገዥ እንደሌላቸውም የባሕር ፍጥረታት
 አደረግህ።
¹⁵ ክፉ ጠላት ሁሉንም በመንጠቆ ያወጣቸዋል፤
 በመረቡ ይይዛቸዋል፤
 በአሽክላው ውስጥ ይሰበስባቸዋል፤
 በዚህም ይደሰታል፤ ሐሜትም ያደርጋል።
¹⁶ በእነርሱ ተዘናንቶ ይኖራልና፤
 ምግቡም ሰብቶአል።
 ስለዚህ ለመረቡ ይሠዋል፤
 ለአሽክላውም ያጥናል።
¹⁷ ታዲያ መረቡን ባለማቋረጥ መጣል፤
 ሕዝቦችን ስለ ርኅራኄ መግደል
 አለበትን?
2 በመጠበቂያ ላይ እቆማለሁ፤
 በምሽጉ ቅጥር ላይ ወጥቼ
 እቈያለሁ፤
 ምን እንደሚሰኝ፤
 ለክርክሩም ምሰጠውን መልስ ለማወቅ
 እጠባበቃለሁ።
የእግዚአብሔር መልስ
² እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል መለሰ፤
 “በቀላሉ እንዲነበብ፤
 ራእዩን ጻፈው፤
 በሰሌዳም ላይ ቅረጸው።
³ ራእዩ የተወሰነለትን ጊዜ ይጠብቃልና፤
 ስለ መጨረሻውም ይናገራል፤
 እርሱም አይዋሸም፤
 የሚዘገይ ቢመስልም ጠብቀው፤

¹⁶ ከእምነት ማለት ነው።
¹⁷ የሰብራይዲኩ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
¹⁸ ወይም በተገሥጸሁ ጊዜ የምሰጠውን ምላሽ

በርግጥ ይመጣል። ከቶም አይዘገይም።
 4 እነሆ፤ እርሱ ታብዮአል፤
 ምኞቱ ቀና አይደለም፤
 ጻድቅ ግን በእምነቱ። ይኖራል።
 5 በርግጥ የወይን ጠጅ አታሎታል፤
 ትዕቢተኛ ነው፤ ከቶ አያርፍም፤
 እንደ ሲኦል ስስታም ነው፤
 እንደ ሞት ከቶ አይጠግብም፤
 ሕዝቦችን ለራሱ ይሰበስባል፤
 ሰዎችንም ሁሉ ማርኮ ይወስዳል።
 6 “ታዲያ በእንደዚህ ዐይነቱ ሰው
 ላይ በማፈዝና በመዘበት እንዲህ
 እያሉ ሁሉም አይሃለቁበትምን?
 “የተሰረቀውን ሸቀጥ ለራሱ ለሚያከማች፤
 ራሱን በመጠጥ ለሚያደርግ
 ወዮለት!
 ይህ የሚቀጥለውን እስከ መቼ ነው?”
 ባለ ዕዳሰ ያደረገሃቸው ድንገት
 አይነሱብህምን?
 ነቅተውስ አያስደነግጡህምን?
 በእጃቸውም ትወድቃለህ።
 8 አንተ ብዙ ሕዝብ ስለ ዘረፍህ፤
 የተረፉት ሕዝቦች ይዘርፉሃል፤
 የሰው ደም አፍሰሃልና፤
 አገሮችንና ከተሞችን በውስጣቸው
 የሚኖሩትን ሁሉ አጥፍተሃል።
 9 “በተጭበረበረ ትርፍ መኖሪያውን
 ለሚገነባ፤
 ከጠሳት እጅ ለማምለጥ፤
 ቤቱን በከፍታ ላይ ለሚሠራ ወዮለት!
 10 የብዙ ሰዎች ነፍስ እንዲጠፋ አሳረሃል፤
 በገዛ ቤትህ ላይ ውርደትን፤ በራስህም
 ላይ ጥፋትን አምጥተሃል።
 11 ድንጋይ ከቅጥሩ ውስጥ ይጮኻል፤
 ከዕንጨት የተሠሩ ተሽካሚዎችም
 ይመልሱለታል።
 12 “ከተማን ደም በማፍሰስ ለሚሠራ፤
 በወንጀልም ለሚመሠርታት ወዮለት።
 13 ሰዎች ለእሳት ማገዶ እንዲሆን እንዲለፉ፤
 ሕዝቦችም በከንቱ እንዲደክሙ፤
 እግዚአብሔር ጸባእት ወስኖ የለምን?
 14 ውሃ ባሕርን እንደሚሸፍን ሁሉ፤
 ምድርም የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ
 ትሞላለችና።
 15 “ነፍረተ ሥጋቸውን ለማየት፤
 ባልንጀሮቹን ለሚያጠጣ፤
 እስኪሰክሩም ድረስ ወይን ለሚቀዳ
 ላቸው ወዮለት!
 16 በክብር ፈንታ ዕፍረት ትሞላለህ፤
 አሁን ደግሞ ተራው የአንተ ነውና፤

2፡4 ሕዝ18፡9፤
 ሮሜ1፡17፤ገላ3፡11፤
 ዕብ10፡3738
 2፡5 ምላ20፡1፤
 27፡20፤30፡1516፤
 ኢሳ2፡11፤ዕግ1፡9
 2፡6 ኢሳ14፡4፤
 ኦሞ2፡8
 2፡7 ምላ29፡1
 2፡8 ቀ፡17፤
 ኢሳ33፡1፤
 ኤር50፡1718፤
 ሕዝ39፡10፤
 ኢሳ11፡15፤ዘ2፡89
 2፡9 ኢዩ39፡27፤
 ኢሳ 10፡14፤
 ኤር22፡13፤51፡13
 2፡10 ቀ፡16፤
 ኤር26፡19፤ዮ3፡36
 2፡11 ኢሳ24፡27፤
 ዘ5፡4፤ሉቃ19፡40
 2፡12 ሕዝ22፡2፤
 ሚክ3፡10
 2፡13 ኢሳ47፡13፤
 50፡11
 2፡14 ዘ16፡7፤
 ዘ፡14፡21፤ኢሳ11፡9
 2፡15 ምላ23፡20
 2፡16 ቀ፡10፤
 ዘሌ10፡9፤መዝ16፡5፤
 ኢሳ51፡22፤ሰቆ4፡21፤
 ሕዝ 23፡32፤34፤
 ሆሴ4፡7
 2፡17 ቀ፡8፤
 ኤር50፡15፤51፡35
 2፡18 ዘሌ26፡1፤
 መሳ10፡14፤
 14፡መ 12፡21፤
 መዝ15፡45፤
 ኢሳ40፡19፤ኤር5፡21
 ፤10፡14፤14፡22፤
 1ቆር12፡2
 2፡19 ነገ18፡27፤
 ኤር10፡4፤
 ዳግ5፡4፤23፤
 ሆሴ4፡12
 2፡20 መዝ11፡4፤
 ኢሳ41፡1
 3፡1 መዝ7 ርእስ
 3፡2 ኢዩ26፡14፤
 መዝ44፡1፤85፡6፤
 90፡16፤119፡120፤
 ኢሳ54፡8፤
 3፡3 ዘፍ36፡11፤15፤
 ዘ፡10፡12፤መዝ8፡1፤
 48፡10፤ኢሳ31፡1
 3፡4 ኢዩ9፡6፤
 ኢሳ18፡4
 3፡5 ዘሌ26፡25
 3፡6 ዘፍ21፡33፤
 49፡26፤ዘ19፡18፤
 መዝ18፡7፤34፤2፤
 114፡16

ጠጣና ነፍረተ ሥጋህ ይገለጥ፤
 በእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ያለው ጸዎ
 ይመለስብሃል፤
 ክብርህንም ውርደት ይሸፍነዋል።
 17 በሊባኖስ ላይ የሠራኸው ግፍ
 ያጥለቀልቅሃል፤
 እንስሳቱን ማጥፋትም ያስደነግጥሃል፤
 የሰው ደም አፍሰሃልና፤
 አገሮችንና ከተሞችን በውስጣቸው
 የሚኖሩትንም ሁሉ አጥፍተሃልና።
 18 “የሰው እጅ የቀረጸው ጣዖት፤
 ሐስትንም የሚናገር ምስል ምን ፋይዳ
 አለው?
 ሠራው በገዛ እጁ ሥራ ይታመናልና፤
 መናገር የማይችሉ ጣዖታትን
 ይሠራል።
 19 ዕንጨቱን፤ ‘ንቃ!’
 ሕይወት የሌለውንም ድንጋይ፤ ‘ተነሣ!’
 ለሚል ወዮለት፤
 በውኑ ማስተማር ይችላልን?
 እነሆ፤ በወርቅና በብር ተለብጦአል፤
 እስትንፋስም የለውም።
 20 እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤
 ምድር ሁሉ በፊቱ ጸጥ ትበል።”
የዕንባቆም ጸሎት
 3 በዝምሬ የቀረበ የነቢዩ የዕንባቆም ጸሎት፤
 በሸግዮናትሽ
 2 እግዚአብሔር ሆይ፤ ዝናህን ስምቻለሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሥራህም አስፈራኝ፤
 በእኛ ዘመን አድሳቸው፤
 በእኛም ጊዜ እንዲታወቁ አድርግ፤
 በመዓት ጊዜ ምሕረትን አስብ።
 3 እግዚአብሔር ከቴማን፤
 ቅዱሱም ከፋራን ተራራ መጣ። ሲላ^ፊ
 ክብሩ ሰማያትን ሸፈነ፤
 ውዳሴውም ምድርን ሞላ።
 4 ጸዱሉ እንደ ፀሐይ ብርሃን ነው፤
 ጨረር ከእጁ ወጣ፤
 ኅይለም በዚያ ተሰውሮአል።
 5 መቅሠፍት በፊቱ ሄደ፤
 ችግርም እግር በእግር ተከተለው።
 6 ቆመ፤ ምድርን አንቀጠቀጠ፤
 ተመለከተ፤ ሕዝቦችን አብረከረከ፤
 የዘላለም ተራሮች ተፈረክከሱ፤
 የጥንት ኩረብቶችም ፈራረሱ፤
 መንገዱ ዘላለማዊ ነው።
 ፊ3 የሚመጣ ሰው እንዳለ የሚያመለክቱ አሉ።
 ፊ4 በታማኝነቱ የሚሉ አሉ።
 ፊ5 መቃብር የሚሉ አሉ።
 ፊ7 ወይም አዕጼ ነው።
 ፊ8 የሥነ ጽሑፍ ወይም የሙዚቃ ቋንቋ ሳይሆን አይቀርም
 ፊ9 ትርጉሙ በትክክል የማይታወቅ ቢሆንም የዜማ ቃል ሳይሆን አይቀርም

<p>⁷የኢትዮጵያ ድንኳኖች ሲጨነቁ፤ የምድያምም መኖሪያዎች ሲታወኩ አየሁ።</p> <p>⁸እግዚአብሔር ሆይ፤ በወንዞች ላይ ተቈጣህን? መዓትህስ በምንጮች ላይ ነበርን? በፈረሶችህና በድል አድራጊ ሠረገሎችህ፤ በጋለብህ ጊዜ፤ በባሕር ላይ ተቈጥተህ ነበርን? ⁹ቀስትህን አዘጋጀህ፤ ፍላጻም እንዲመጣልህ አዘዝህ፤ ሲላ</p> <p>ምድርን በወንዞች ከፈልህ፤ ¹⁰ተራሮች አይህ፤ ተጨነቁም፤ የውሃ ሞገድ ዐልፎ ሄደ፤ ቀላዩ ደነፋ፤ ማዕበሉንም ወደ ላይ አነሣ።</p> <p>¹¹ከሚወረወሩ ፍላጻችህ፤ ከሚያብረቀርቅ የጦርህ ነጹብራቅ የተሥጥም፤ ፀሓይና ጨረቃ በቦታቸው ቆሙ።</p> <p>¹²በምድር ላይ በመዓት ተመላለስህ፤ ሕዝቦችንም በቀሩጣ ረገጥሃቸው።</p> <p>¹³ሕዝብህን ለመታደግ፤ የቀባኸውንም ለማዳን ወጣህ፤ የክፋትን ምድር መሪ ቀጠቀጥህ፤ ከራስ ጠገሩ እስከ እግር ጥፍሩም ዕርቃኑን አስቀረኸው።</p> <p>¹⁴እንደ ዐውሎ ነፋስ ሊበታትነን የመጣውን፤</p>	<p>3፥7 ዘፍ25፥2፥ ዘ015፥14፥ዘገ፥25፥15 ፤መላ7፥2425</p> <p>3፥8 ዘ07፥20፥ 27፥12፥11፥ መዝ68፥17፥77፥16</p> <p>3፥9 ዘ832፥23፥ መዝ7፥1213</p> <p>3፥10 መዝ77፥16፥ 93፥3፥98፥7</p> <p>3፥11 ኢሱ10፥13፥ መዝ18፥14፥144፥6፥ ዘካ9፥14</p> <p>3፥12 ኢላ41፥15</p> <p>3፥13 ዘ013፥21፥ 2ላሙ23፥1፥ መዝ20፥6፥28፥8፥ 68፥21፥110፥6</p> <p>3፥14 መላ7፥22 መዝ64፥25</p> <p>3፥15 ዘ015፥8፥ ኢዮ9፥8</p> <p>3፥16 ኢዮ4፥14፥ መዝ37፥7</p> <p>3፥17 ኤር5፥17፥ ኢል1፥1012፥18</p> <p>3፥18 ዘ015፥2፥ መዝ97፥12፥ አላ61፥10፥ ሉቃ1፥47፥ፊል4፥4</p> <p>3፥19 ዘ832፥13፥ 33፥29፥መዝ18፥33፥ 46፥15</p>	<p>ምስኪኑን በስውር በመዋጥ የሚደሰተውን፤ የሰራዊት አለቃ ራስ፤ በገዛ ጦሩ ወጋህ።</p> <p>¹⁵ታላላቅ ውሆችን በመናጥ፤ ባሕሩን በፈረሶችህ ረገጥህ።</p> <p>¹⁶እኔ ሰማሁ፤ ልቤም ደነገጠብኝ፤ ከነፈሬ ከድምፁ የተነሣ ተንቀጠቀጠ፤ ፍርሀት እስከ ዐጥንቴ ዘልቆ ገባ፤ እግሬም ተብረከረከ፤ ሆኖም በሚወረን ሕዝብ ላይ እስኪመጣ ድረስ፤ የጥፋትን ቀን በትዕግሥት እጠባብቃለሁ።</p> <p>¹⁷ምንም እንኳን የበለስ ዛፍ ባያፈራ፤ ከወይን ተክልም ፍሬ ባይገኝ፤ የወይራም ዛፍ ፍሬ ባይሰጥ፤ ዕርሻዎችም ሰብል ባይሰጡ፤ የበጎች ገራረኖ እንኳን ባደውን ቢቀር፤ ላሞችም በበረት ውስጥ ባይገኙ፤</p> <p>¹⁸እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ በድነቴ ስምሳክ ሐሜት አደርጋለሁ።</p> <p>¹⁹ኂታ እግዚአብሔር ኅይሌ ነው፤ እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል፤ በከፍታዎችም ላይ ያስሄደኛል።</p> <p>ለመዘምራን አለቃ፤ በባለ አውታር መሣሪያዎቹ የተዘመረ መዝሙር።</p>
---	---	--